

Duben

VSTAL Z MRTVÝCH

„Není-li však žádné vzkříšení mrtvých, nevstal ani Kristus! A jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je naše víra“. To, co Pavel píše Korintánům, platí i dnes: „Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí“ (1 Kor 15,13.14.19).

Naše víra ztrácí základ, jestliže by Kristus zemřel, aniž by vstal z mrtvých. Jestliže by Kristus zůstal mrtev, pak by byl jeho kříž nesmyslnou krutou smrtí, která by nás z ničeho nevykoupila. Naše láska by patřila zemřelému, mrtvému tělu, naše víra by byla vzpomínkou na člověka z minulosti, ne na toho který řekl: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28,20). Svou naději bychom mohli vsadit jen na časný život a museli bychom říci: „Jezme a pijme, vždyť zítra zemřeme!“ (1 Kor 15,32).

„Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15,20). Velikonoční tajemství, Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání (KKC 638), je základem naší víry. Jak Ježíšova smrt, tak i jeho zmrtvýchvstání jsou skutečné události. Ačkoliv Ježíšovu smrt na kříži mohli vidět v Jeruzalémě všichni, viděli Zmrtvýchvstalého jen svědci, které si vybral. Přesto je jeho vzkříšení událost, jež zanechala dějinně postižitelné stopy.

První stopou je prázdný hrob (KKC 640). Kdyby nebyla skutečnost prázdného hrobu veřejně známa, nemohli by Ježíšovi učedníci mluvit v Jeruzalémě o jeho zmrtvýchvstání. Prázdný hrob ovšem nedokazuje, že Ježíš vstal z mrtvých. Jeho tělo mohlo být odneseno (Mt 28,15; Jan 20,13-15).

Teprve Ježíšova zjevení učedníkům vysvětlila, proč již není jeho tělo v hrobě: „Není tady, byl vzkříšen“ (Lk 24,6). Svědci jeho zjevení i při všech rozdílech ve svých zprávách potvrzují, že se jim Ježíš zjevil skutečný, viditelný, hmatatelný, že ho mohli poznat podle jeho ran (Jan 20,27). Zároveň potvrzují, že toto pravé a skutečné Kristovo tělo nebylo znovuoživeným pozemským tělem, ale že má zároveň nové vlastnosti těla oslaveného (KKC 645-46). Z jeho zjevení tušíme, jak bude jednou při vzkříšení mrtvých vypadat naše oslavené tělo (KKC 999).

Kristus skutečně vstal! Tato jistota víry je základem naší naděje. Potvrzuje, že Ježíš je skutečně Boží Syn (KKC 653), že jeho slova jsou spolehlivá a pravdivá, že má moc odpouštět hříchy, a že za nás, i za mne, zemřel. Protože Kristus vstal z mrtvých, je přítomen ve svém slově, ve společenství církve, v chudých a trpících, ve svých svátostech, v osobě služebníka, ale zejména je přítomen „pod eucharistickými způsoby“ (KKC 1373): „Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu“ (Kol 1,27).

Christoph Schönborn

Úvaha o vzkříšení Páně je z knihy Ch. Schönborna „Základy naší víry“, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 1996.

Christoph kardinál Schönborn se narodil v Čechách v roce 1945. V roce 1963 vstoupil k dominikánům a na kněze byl vysvěcen v roce 1970. Jan Pavel II. jej jmenoval pomocným vídeňským biskupem a později arcibiskupem koadjutorem. Nastoupil po kardinálu Gröerovi v roce 1995. V letech 1987 až 1992 byl sekretářem komise pro vydání Katechismu katolické církve. V roce 1998 jej Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. V tom samém roce byl zvolen za Předsedu rakouské biskupské konference.

Den vzkříšení! Naplňme se světlem, národy! Pascha Páně, Pascha! Neboť Kristus Bůh převedl ze smrti k životu a ze země k nebi nás, zpívající vítěznou píseň. Očist'me své smysly a spatříme Krista, jenž září nepřístupným světlem vzkříšení a praví „Radujte se“, zřetelně uslyšíme vítěznou píseň zpívající. Ať nebe plesá důstojně a raduje se země, ať viditelný i neviditelný svět svátek slaví, neboť vstal z mrtvých Kristus, věčná radost. Pojd'te, pijme nový nápoj, ne ten, jemuž zázrak dal vyprýštit z neplodného kamene, ale pijme z nepomíjícího pramene tekoucího z hrobu, neboť v něm je naše síla. Den vzkříšení, ať slavnost naše září, druh druhu obejměme a řekněme si: Bratři! Pro Vzkříšení odpust'me i těm, kteří nás nenávidí a zvoljme: Kristus vstal z mrtvých, smrtí smrt potřel a těm, kteří v hrobě byli, život daroval.
Sv. Jan z Damašku

P.L.

Liturgický kalendář

duben 2014

6. NEDĚLE	5. NEDĚLE POSTNÍ
13. NEDĚLE	KVĚTNÁ NEDĚLE
14. – 16.	PONDĚLÍ AŽ STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
17. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
18. pátek	VELKÝ PÁTEK
19. sobota	BÍLÁ SOBOTA – VELIKONOČNÍ VIGILIE
20. NEDĚLE	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
21. - 26.	PONDĚLÍ AŽ SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
27. NEDĚLE	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
28. pondělí	Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka Sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze
29. úterý	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
30. středa	Sv. Zikmunda, mučedníka Sv. Pia V., papeže

Oznámení

Jarní úklid kostela sv. Jana Nepomuckého

Obvyklý jarní úklid kostela sv. Jana Nep. se bude konat **v sobotu 5.dubna od 8 hodin**. Prosíme o pomoc zejména farníky mladších věkových skupin! Všem pomocníkům upřímně Zaplat' Pán Bůh!

Farní pout'

Letošní farní pout' se bude konat v květnu. Navštívíme Žlutice a hrad Rabštejn. Podrobné informace budou podány v květnovém čísle Farního listu.

Katecheze dospělých

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou pokračovat v sobotu 5. dubna ve farním sále sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách.

Schůze farní rady

Schůze farní rady se uskuteční v pátek 11. dubna po večerních bohoslužbách v domečku.

Úmysly Apoštolátu modlitby na duben

Všeobecný: Aby ti, kdo vládnou, dbali o ochranu celého stvoření a usilovali o **spravedlivé rozdělování přírodního bohatství**.

Evangelizační: Aby Zmrtvýchvstalý Pán naplnil nadějí srdce těch, kdo zakoušejí **utrpení a nemoci**.

Národní: **Za naše farnosti**, aby byly oporou života z víry novému pokolení křesťanů, zrozenému o Velké noci.

Jednání Farní rady ze dne 14.3. 2014

- 1) Projednán stav a plán některých oprav obou kostelů

Na výměnu plechů na římse nad sakristií kostela sv. Jana Nep. přispěla firma CHEMO-PHOS CZ, s.r.o. (J.Zborník), poděkování bude zveřejněno ve Farním listě

- 2) Byly naplánovány přibližné termíny a místa jarní poutě a jarní pražské výpravy. V nejbližším termínu je květnový poutní autobusový zájezd do Žlutic a Rabštejna nad Střelou

- 3) Bylo rozhodnuto o účasti všech našich tří kostelů na akci „Noc kostelů“ 23.5.2014. Organizací byl pověřen Václav Dráb. Podrobný program bude ve vývěskách všech tří kostelů a v brožurkách, které budou k dispozici začátkem května v kostelích.

- 4) Termín jarního úklidu kostela sv. Jana Nep. byl stanoven na sobotu 5.4.2014

Zapsal S. Hojek

Svatý František z Pauly, poustevník – památka 2.dubna

Svatý František z Pauly se narodil 27. března 1416 v jihoitalském městečku Paula chudým, skromným a zbožným rodičům. Přišel však na svět s vážnou oční vadou a proto ho rodiče v modlitbě svěřili sv. Františkovi z Assisi a slíbili, že když bude syn uzdraven, dají ho na rok do františkánského

kláštera (to se v té době dělalo). František byl skutečně zázračně uzdraven a v roce 1429, když mu bylo 13 let, ho rodiče doprovodili do konventu S. Marco Argentano, kde pak žil a pracoval jeden rok s bratry františkány.

Ti si zbožného a pracovitého chlapce velmi oblíbili a chtěli, aby zůstal s nimi. On ale řekl, že to není vůle Boží, a po roce odešel. Společně s rodiči se pak vydal na pouť do Říma a Assisi a v Loretě mladý František odevzdal svůj život Pánu slibem čistoty. Cestou se setkával s různými poustevníky jejichž způsob života se mu velmi líbil, a cítil, že ho k takovému životnímu stylu Bůh volá. Proto když se vraceli domů do Pauly, zůstal v lese za městem a začal tam poustevničit. Věnoval se modlitbě, rozjímání, obdělával půdu, rozmlouval s lidmi, kteří k němu přicházeli. K sobě byl náročný a přísný, Pánovu volání citlivě věrný a postupoval stále od dobrého k lepšímu. Aby se však mohl ještě více a nerušeně věnovat modlitbě, odešel dál od města do paulánských kopců do jedné jeskyně. Celé roky takto přebýval v samotě a ve skrytosti a usiloval o naprosté obrácení svého srdce k Bohu. Jeho jeskyně se stala místem, kde lidé hledali radu a pomoc.

František nechtěl založit nějaký řád, chtěl prostě žít s Pánem a pro něho. Kolem r. 1435 se k němu začali přidávat společníci, aby žili stejně jako František. Postavili si kapli a kolem několik cel. Vedli velmi tvrdý život. Ke třem slibům chudoby, čistoty a poslušnosti, přidali čtvrtý slib věčného půstu. Kromě masa byly zakázány i živočišné produkty: vejce, máslo a mléko. K životu patřila i přísná askeze a mlčení. Přesto se k nim přidávalo stále víc mladých lidí. Kolem roku 1454 si František nechal svou činnost schválit svým biskupem a postavil velký klášter s kostelem. R. 1474 schválil Františkovu činnost papež Sixtus IV. A dovolil mu sepsat řeholi pro jeho společenství, které bylo nazváno Bratři svatého Františka. Pak byly postaveny kláštery v Paule, Spezzanu i jinde v Kalábrii (to je nejjižnější část Itálie). Definitivně řád potvrdil papež Alexander VI. r. 1503 a dal jim název „minimi“, tj. nejmenší.

František se zastával chudých lidí u tvrdých panovníků. Byl známý i svými zázraky. Uzdravoval nemocné, měl dar nahlédnout do svědomí druhých lidí, bral do rukou bez újmy oheň a rozpálené předměty,

vznášel se při modlitbě a konal i jiné divy.

Pověst o Františkově svatosti a jeho zázracích se rozšířila až do Francie. Tehdejší francouzský král Ludvík XI. byl postižen těžkou nevy léčitelnou chorobou. Nepomohli mu ani nejslavnější lékaři a proto poslal svého majordoma do Kalábie, aby získal Františka pro cestu do Francie a pro pomoc nešťastnému panovníkovi. František odmítal, ale pak na papežův rozkaz r. 1483 odešel. Krále neuzdravil, ale vyprosil mu smíření s Bohem a křesťanskou smrt. I na královském dvoře, tehdy ve městě Tours, žil věrně svým kajícím životem v poustevně ve veliké zahradě nebo ve skromné cele spolu se svými bratry. Do Itálie se již nevrátil, stal se rádcem dalších dvou francouzských králů a jeho řád se pak rozšířil i do dalších zemí - Francie, Španělska, Německa i do Čech.

Tento muž Boží zemřel v Tours na Velký pátek 2. dubna 1507 ve věku 91 let. Tam byl také pohřben. V době náboženských nepokojů ve Francii bylo jeho neporušené tělo spáleno. Zbylé kosti byly ukryty na různých místech. Byly postupně posbírány a v létech 1935 a 1955 uloženy ve svatyni v Paule.

Papež Lev X. ho prohlásil blahoslaveným r. 1513 a svatořečil jej r. 1519. Pius XII. ho ustanovil patronem italských námořníků a Jan XXIII. patronem Kalábie.

Nejmenší bratři – pauláni – obnovili svou činnost u nás po dvou stech letech r. 2000, kdy bylo otevřeno Duchovní centrum svatého Františka z Pauly v mariánském poutním místě Vranov u Brna. V jižních Čechách, v části obce Klášter města Nové Bystřice, je nápadná osaměle stojící stavba kostela s malým zbytkem budovy kdysi paulánského kláštera.

Karmelitánské nakladatelství vydalo r. 2008 překlad knihy M.G.Fioriniho: Svatý František z Pauly.

Podle Internetu (Cath.Encycl., Santiebeati, stránky Duchovního centra Vranov aj.) MP

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Zpráva o akci Košířské Cibulačky „VELKÉ ČTENÍ“

konané 7.3.2014 ve farním sále kostela sv. Jana Nep.

a) **Čtení pro děti** si přišlo poslechnout asi 20 dětí s maminkami. Dětem četly Magdaléna Borová a Mané Shakarian výběr básní a pohádek z knihy Ivana M.Jirouse: MAGOR DĚTEM. Poslední byla na řadě Pohádka o Kohoutech, bouřce a duze, která děti inspirovala při následné výtvarné dílničce, kdy děti na pingpongovém stole vyráběly kohoutí přáníčka.

b) **Čtení pro dospělé** - ke škodě s menší účastí „dospěláků“. Z knihy OSCAR a RŮŽOVÁ PANÍ (napsal Eric-Emmanuel Schmitt) četly Klára Trojanová a Daniela Zalešáková. Velmi obsahově i přednesově zajímavému čtení se zaujetím naslouchalo i několik košířských farnic.

Magdaléna Borová

Redakční pozn. Přejeme Cibulačce hodně zdaru v jejích aktivitách a těšíme se na další spolupráci.

90

Devadesáté narozeniny oslaví 30.4. náš vzácný farník pan

ing.Vladimír Suchý

Ne všichni vědí, že za svou vynikající fyzickou i psychickou kondici vděčí své velké celoživotní lásce – horolezectví. Jak dokumentuje foto, této lásce se věnoval naplno již ve svých dvaceti letech a to jak prakticky tak teoreticky.

Absolvoval trenérský horolezecký kurz a vychoval řadu mladých horolezců. Svůj smysl pro „fair play“, přesnost a velkou zodpovědnost vštěpoval mladým následovníkům a byl jim vždy příkladem a životním vzorem. Své horolezecké schopnosti uplatnil i při různých farních službách např. při instalaci osvětlení věže kostela sv. Jana Nepomuckého, zavěšování věžních zvonů

i jiných výškových službách, o které není u tohoto vysokého kostela rozhodně nouze.

My, jeho spolufarníci, ho však známe především z posledních let, kdy skromně a pokorně slouží jako ministrant u oltáře, zejména při sobotních bohoslužbách (viz další foto). Velmi dobře se dokáže zhostit i úkolu lektora, výrazně čte liturgické texty i mešní přímluvy.

Za všechny jeho služby, za jeho oddanost Boží věci, za jeho lásku a nenápadnost při poskytování všestranné pomoci ve farních záležitostech mu vřele děkujeme a přejeme a vyprošujeme mu hodně zdraví, radosti a síly do dalších let!

Košířští farníci

Poděkování

Děkujeme firmě CHEMO-PHOS CZ, s.r.o. - panu Jiřímu Zborníkovi, za příspěvek na opravu přístřešku u sakristie kostela sv. Jana Nepomuckého.

Košířská farnost

Pražští biskupové a arcibiskupové

3. část

Po smrti svatého Vojtěcha měl být na pražský biskupský stolec zvolen **Kristián**, ten však umírá ještě před svým vysvěcením. Na příkaz císaře Otty III. tak na pražský stolec usedá **Thidagg** (988-1017). Původně to byl mnich z Korbejského opatství (benediktinský klášter v Severním Porýní-Vestfálsku, Německo) kde vystudoval lékařství. Před svým zvolením působil jako lékař knížete Boleslava II. Pobožného a dle dostupných pramenů vyléčil knížete z blížie nespecifikované těžké nemoci. Na rozdíl od svého předchůdce, sv. Vojtěcha, neměl větších problémů s knížetem, který byl podle svého přídomku doopravdy zbožný. Během svého působení na pražském stolci zakládá další benediktinský klášter na Ostrově u Davle, pokračuje také ve šlépějích sv. Vojtěcha a snaží se o další christianizaci českých zemí, což se mu díky odporu šlechty (v té době ještě polo-pohanské) nedaří. Na sklonku svého působení je svědkem systematického oslabování vlivu pražského biskupství císařem Ottou III. založením arcibiskupství v Ostřihomi a v Krakově, a také úpadku českých zemí v důsledku dynastických bojů mezi syny Boleslava II. Umírá v Praze 11. června roku 1017.

Nástupcem Thidagga se stal energický benediktin **Ekkehard** (1017 – 8. 7. 1023). V mládí vstoupil do řádu benediktinů a byl mnichem v Břevnovském klášteře. Později, již jako opat naumburského kláštera, byl povolán jako probošt pražské kapituly. Po smrti biskupa Thidagga byl zvolen na pražský stolec i přes námitky knížete Oldřicha, který preferoval svého kaplana Přibyslava. Vysvěcen byl v Merseburgu od mohučského metropolity Erkanbalda. Během svého funkčního období zavádí Ekkehard pravidelné diecézní synody, což bylo na východ od Alp dosud nevídané. Kněží museli dvakrát ročně podávat biskupovi osobní zprávu o své pastoraci, což značně zlepšilo christianizaci českých zemí. Sám biskup, ač Němec, výborně ovládal český jazyk a kronikáři se o něm zmiňují jako o výborném kazateli. Dosahuje také úspěchy na poli politiky. Daří se mu právně ustanovit přesné církevní desátky, které se odvádějí z daní a alespoň částečně uvolnit izolaci pražského biskupství spoluprací s Ostřihomským a Krakovským arcibiskupem. Umírá 8. srpna roku 1023.

Josef Vašíček

Zdroje: wikipedia.org, www.apha.cz/historie-arcidieceze, K. Schwarzenberg a kol.: Tisíc let Pražského Biskupství 973-1973, Řím 1973

OKÉNKO VÍRY

DESÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ: NEPOŽÁDÁŠ STATKU BLIŽNÍHO SVÉHO

531. Co je požadováno a co zakázáno desátým přikázáním?

Toto přikázání, jež doplňuje předešlé, vyžaduje vnitřní postoj respektování majetku druhého a zakazuje *nenasytnost, nezřízenou žádostivost* po majetku druhého a *závist*, která spočívá ve smutku zakoušeném z majetku druhého a v nezřítené touze přivlastnit si jej.

532. Co žádá Ježíš, když vyžaduje chudobu srdce?

Ježíš žádá od svých učedníků, aby mu dávali přednost přede vším a přede všemi. Odpoutanost od bohatství – podle ducha evangelijní chudoby – a odevzdanost do Boží prozřetelnosti, která nás zbavuje obav ze zítřka, pařipravují blahoslavenství „chudých v duchu, neboť jejich je nebeské království“ (Mt 5,3).

533. Jaká je největší touha člověka?

Největší touha člověka je vidět Boha. Tak volá celé jeho bytí: „Chci vidět Boha!“ Člověk uskuteční své opravdové a plné štěstí v patření na toho a v blaženosti toho, který ho stvořil z lásky a přitahuje ho k sobě nekonečnou láskou.

„*Kdo vidí Boha, dosáhl všeho dobra, na které je možno pomyslet*“ (sv. Řehoř z Nyssy).

Košířská farnost a skauti střediska Mawadani.

Pro skautské středisko Mawadani hrál kostel sv. Jan Nepomuckého významnou roli. Při ministrantském hnutí Legio Angelica, založeném P. Metodem Klementem OSB již před válkou, fungoval i skautský oddíl.

Někteří chlapci z tohoto oddílu navštěvovali, většinou i s rodiči, nově vysvěcený kostel. Z popudu Přemysla Muchy - Dódi se tito a řada dalších chlapců z jiných částí Prahy začali připravovat koncem války na úlohu skautských vůdců po válce.

Tak se právě u zdejšího kostela sešla 16. května 1945 skupina hochů převážně z Košíř a Smíchova, které svolal Mirek Olič (pozdější dlouholetý zástupce vůdce střediska). Ve shodě a souhlasu se založením skautského střediska se všichni odebrali k Muchům na zahradu, kde stále stál totem z předválečného Legio Angelica vedeného Slávou Hlaváčem. Tady se určilo další pokračování střediska Mawadani. Byly založeny oddíly a rozděleny družiny. Následovaly letní tábory v Kunkovicích, Hostinném, Teplé u Mar. Lázní, Cvikově a další.

Důležitý byl důraz na výchovu v katolickém duchu, o kterou se postarali mons. Jiří Reinsberg - Amundsen, P.Bohumil Štván - Špalek a P.Z. Wágner - Punt'a a další.

Tato výchova spojená se schopností žít v přírodě a vnímat ji jako dar Boží, spolu s přátelstvím, vytrvala mnohým po celý život. Je radostné, že duch Mawadani trvá do značné míry dodnes v současném středisku.

VOSi (Very Old Scouts) mawadánští)

Dědek (K.Pávek)

Pozn.: redakčně upraveno

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

V týdnu od 13.dubna do 21. dubna se bohoslužby řídí rozpisem, který je na následující stránce.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Květná neděle 13. 4.	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Zelený čtvrtek 17. 4.	kostel sv. Jana N. 17,30
Velký pátek 18. 4.	Nejsv. Trojice 15,00 křížová cesta kostel sv. Jana N. 17,30
Vigilie Vzkříšení 19. 4.	kostel sv. Jana.N. 21,00
Boží hod velikonoční 20. 4.	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Velikonoční pondělí 21. 4.	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11, 00